

אבי היקר!

אני נפרדת ממך לפני מותי. אנו מאד רוצים לחיות, אבל מה לעשות – לא נותנים. אני כל כך פוחדת מהמוות, כי ילדים קטנים נזרקים לתוך הקבר בעודם בחיים. אני נפרדת מכס לתמיד. אני מנשקת אותך חזק, חזק.

שלך יוטה

נשיקה מגארדה

זהו מכתב שנכתב לאחר השחיטה הראשונה בביטן (Byten) בידי זלטה וישניאצקי ובתה בת העשר יוטה, לבעל והאב משה וישניאצקי, הנמצא בארצות-הברית. המכתב נמסר בידי האישה הנזכרת לעיל לנוצרי, בבקשה לשלוח אותו לארצות-הברית אחרי המלחמה. היא הרגישה שלא תזכה לראות את השלום. אחרי השחרור מסר האיכר ק' מאסלוסקי, מהכפר קוכנובה (Kochanowe), את המכתב לידי אחיה של האישה שנספתה. האח היה פרטיזן ביערות וניצל. זלטה ושני ילדיה נספו ביער

ב־20 בינואר 1943.